

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Infantis recens nati miseria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

reddant. Quocumq; enim nos mente, quocumq; nos oculis ver-
tamus, omnia plena miserijs, plena calamitatibus, plena ærum-
nis grauissimis videmus. Quas quidem ærumnas Philosophus
quispiam non intelligendi modò, sed dicendi quoque laude præ-
clarus, cùm sensu iuxta animoq; esset probè complexus, ita de
eis differuit ac scripsit, vt plurimi, qui vel illum audierunt, vel
scripta eius legerunt, morte varijs modis quæsitæ, se vitæ huius
malis eripere non reformidarent. Valerij verba audiamus. *Quan-
tum eloquentia valuisse Hegesiam Cyrenaicum philosophum arbitra-
mur? ait. qui sic mala vitæ representabat; vt eorum miseranda ima-
gine audientium pectoribus inserta, multis voluntaria mortis oppeten-
da cupiditatem ingeneraret: ideoq; à rege Ptolemæo vltariùs de hac re
differere prohibitus est.* In quorum malorum cogitatione mihi
quoque versanti visum est, de his ipsis, quibus nos, quotquot
viuimus, immersos conspicio, miserijs deductiùs esse differendum:
non eo quidem consilio, vt homines mea disputatione, perinde
ac Hegesias ille, quem dixi, ad laqueum, ad ferrum, ad præci-
pitia impellam, quibus se humanis molestijs & acerbitatibus li-
berent (grande namque hoc nefas foret, & piaculum inexpiabi-
le) sed partim vt vitam suam ne nimium ament, & si quando æ-
rumnas eius perpetiantur, aut illam omnino amittere necesse
sit, bene secum potiùs, quàm malè infelicerq; agi arbitren-
tur.

Val. Maxim.
lib. 8. c. 9.

III.

Atq; vt hinc nostra principium capiat oratio; Thracibus o-
lim hunc fuisse morem percepimus, vt hominis ortum multis tri-
stitiæ ac mœroris, occasum verò latitiæ voluptatisq; significa-
tionibus, & argumentis prosequerentur, propterea, quòd illum
multarum maximarumq; miseriarum principium, hunc verò
earundem finem existimarent. Quorum quidem opinio (de
more namque nihil nunc dico) etsi aliquantum discrepat à sen-
tentia sapientum & religione nostra, qua non omnes in fata cor-
cedentes, omnibus molestiarum generibus eripi, sed eos, qui vi-
tam impiam multis & atrocibus sceleribus inquinatam vixerunt,
ad multò grauiores, adeoq; sempiternas ærumnas abripi credi-
mus, tamen quæ de principio, nihil eorum iudicium à nostro dis-
sentit. Neque dissentit ab ipsa indole & natura nostra, quæ vi-
tam

tam

tam ipsam à lachrymis inchoat. *Et ego natus accepi communem* Sapi. 7. 3.
aërem, ait ille, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem
similem omnibus emisi plorans. Nimirum infantibus rationis adhuc
 vsu destituti vel natura præfagit, in quas miseras nascantur.
 Quod parvuli sentiunt, adultiores intelligunt. Hominem, siqui-
 dem ex utero materni velut ergastulo in hunc orbem egressum,
 nuda nudum excipit humus, quam, Deus bone, pusillum, quam
 tenerum, quam infirmum, non ambulare, immò nec reperere gna-
 ram. Qui vix dum è carceris illius tenebris in hanc lucem pro-
 ductus, tamquam reus conijcitur in fasciarum vincula, quibus,
 manus pedesq; devinctus iacet in cunis infans miserrimus: cog-
 noscit mortalium neminem, nec ipsos quidem progenitores, im-
 mò nec ipsam quidem Deum immortalem. Quamobrem illi i-
 dololatrarum cæcitas comparatur. *Etenim in erroris via diutius* Sapi. 12. 24.
errauerunt, deos astimantes hæc, qua in animalibus sunt supernacua,
infantium insensatorum more viventes. Agnelli vix nati statim ad
 ubera matris adrepunt: infans nec motu, nec nutu se potest iuva-
 re; neq; verò sermonis vsu. Vagitu, ploratu, fletu necesse habet
 omnia vitæ necessaria flagitare. Comesse vult? plorat. bibere?
 plorat. fasciis aliquantum leuari, & arctis illis vinculorù nexi-
 bus dissolui? plorat. Lugere igitur ac flere natura nos primùm
 docet: risus (si Plinio credimus) ante quadragesimum diem, ne-
 mini datur. Quando autem incessus? quando vox articulata,
 quando firmum cibus os? nihil scit sine doctrina, non fari,
 non ingredi, non vesci sine digito matris aut nutricis.

Hæc vitæ humanæ præclara primordia, quibus quemad-
 modum cetera consentiant, audiamus. Cùm enim homo partim
 corpore, partim animo constet, vtraque pars tanta malorum ac
 calamitatum multitudine varietateq; cumulatur, vt quamvis
 hoc vivendi spatium sit angustissimis finibus circumclusum, mul-
 tis tamen nimis longum videatur; quo modo vel hi, qui febribus
 æstuant, alijsq; morborum generibus perpetuò cruciantur, ho-
 ras esses putant integros dies menses, annos. Atq; vt de anime
 priùs dicamus, quæ navis in æquore tot tempestatibus, tot pro-
 cellis ac fluctibus, tot ventorum inter se pugnantium ac depre-
 ciantium flatibus obiecta est, quot moribus, quot perturbatio-
 nibus

IV,